
TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2013

- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: 7.XII sob. godz. **18.00-24.00**
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne w par. św. **Ap. Piotra i Pawła w Częstochowie** (dz. Lisiniec) 16.XI, 14.XII sob. godz. 18.00-23.00
- Kolejne spotkania będą w marcu, po przerwie na nasze zimowe rekolekcje warsztatowe. **Prosimy o Waszą modlitwę**, abyśmy mogli jak najlepiej wykorzystać ten czas na pogłębienie naszej relacji z Jezusem oraz przygotowanie się do misji, do której Bóg wzywa każdego nas z osobna oraz wszystkich razem jako wspólnotę.

**Zapraszamy także do odwiedzin
naszej księgarni internetowej,
w której można znaleźć:
wszystkie książki naszego wydawnictwa.
Księgarnia internetowa: www.mamre.pl/sklep**

Kontakt ze Wspólnotą

e-mail: mamre@mamre.pl; tel: 34 3628782; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie

Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

www.facebook.com/wspolnotamamre

www.mamre.pl/youtube

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Listopad 2013

„Nie wszyscy mają wiarę”.

My wierzymy w zmartwychwstanie.

**„Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara
i aż dotąd pozostajecie w swoich grzechach.” (1 Kor 15,17)**

Wiara wiąże się z jednej strony z łaską, duchowym uzdolnieniem człowieka do wiary, z drugiej strony do wolnego wyboru, tego co człowiek poznaje: **Wiara jest możliwa tylko dzięki łasce Bożej i wewnętrznej pomocy Ducha Świętego**. Niemniej jednak jest prawdą, że wiara jest aktem autentycznie ludzkim (KKK 154). I tak jak Bóg hojnie obdarowuje łaską każdego, tak drugi aspekt wiary związany z odpowiedzią człowieka, z jego wolnym wyborem, stanowi największą przeszkodę w przyjęciu tego, co wiara ze sobą niesie. Stąd nie wszyscy ludzie mają wiarę, nie wszyscy wierzą, są i tacy, którzy mówią, że są ateistami, agnostykami, czy teistami. U nich brak jest aspektu ludzkiego w wierze, wolnego wyboru, otwarcia się na wiarę. To rozróżnienie na ludzi wierzących i niewierzących daje się zauważyć w ich postępowaniu i to w wielu aspektach życia. Łatwo rozróżnić osoby prawdziwie wierzące od tych, które nie wierzą, na podstawie ich życia.

Wiara jest pewna, pewniejsza niż wszelkie ludzkie poznanie, ponieważ opiera się na samym słowie Boga, który nie może kłamać. Oczywiście, prawdy objawione mogą wydawać się niejasne dla rozumu i doświadczenia ludzkiego, ale "pewność, jaką daje światło Boże, jest większa niż światło rozumu naturalnego" (KKK 157). Taką wiarę trafnie opisał bł. J.H Newman, **"Dziesięć tysięcy trudności nie powoduje jednej wątpliwości"**. Prawdziwa i pełna wiara jest właśnie taką pewnością, której nic, nawet największe zawieruchy naszego życia, jakiegokolwiek wątpliwości, nie są w stanie zachwiać. Wiara taka jest tylko i wyłącznie możliwa dzięki spotkaniu z osobą Jezusa. To spotkanie z Jezusem, jakie dokonało się na początku nawrócenia każdego wierzącego, nie może zostać zaprzeczone, jest ono tak namacalne, jak spotkanie z przyjacielem, którego dobrze znamy. Ze spotkania z Jezusem, wynika także nasza wiara, to na niej budowana jest nasza relacja z Nim.

Najważniejszą prawdą naszej wiary jest zmartwychwstanie: **zmartwychwstanie stanowi przede wszystkim potwierdzenie tego wszystkiego, co sam Chrystus czynił i czego nauczał** (KKK 651). Jako takie, dzisiaj może się jawić jako prawda, w którą ciężko jest uwierzyć. Przekracza ona to, co człowiek jest w stanie pojąć i zrozumieć. **Dlatego dzisiaj często nawet wśród nas zmartwychwstanie nie jest oczekiwane, nie wiążemy z nim naszej nadziei, nie jest ono tą prawdą, która przemienia nasze życie, daje nam radość**. Stąd trzeba, abyśmy postarali się przyjrzeć prawdzie o zmartwychwstaniu, zrozumieć ją lepiej, aby rzeczywiście stać się pełniej wierzącymi, którzy wierzą we wszystko, co wiara w Boga w

sobie zawiera, gdzie zmartwychwstanie jest istotnym wymiarem wiary w Boga: **Zmartwychwstanie jest głównym wydarzeniem chrześcijaństwa, podstawową prawdą, którą należy z mocą potwierdzać zawsze, bowiem jej negowanie, jak to na różne sposoby próbowano czynić i nadal się czyni, bądź sprowadzanie do wydarzenia natury czysto duchowej jest udaremieniem naszej wiary!** (Benedykt XVI). Na tle słów papieża emeryta jakże ważne okazuje się poznanie, czym tak naprawdę, dla mnie, jako chrześcijanina jest zmartwychwstanie. Postarajmy się zatem przyjrzeć prawdzie zmartwychwstania.

Zmartwychwstanie Jezusa

Katechizm Kościoła Katolickiego tak naucza nas na temat zmartwychwstania: *Przedmiotem wiary w zmartwychwstanie to wydarzenie historyczne poświadczane przez uczniów, którzy rzeczywiście spotkali Zmartwychwstałego* (KKK 656). **Misterium Zmartwychwstania Chrystusa jest wydarzeniem rzeczywistym**, które posiadało potwierdzone historycznie znaki, jak świadczy o tym Nowy Testament (Mt 28,5-6; Mk 16,6; Łk 24, 5-6). Już około 56 r. św. Paweł może napisać do Koryntian: "Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem. (1 Kor 15, 3-4) (KKK 639).

Stąd dla chrześcijan pierwotnego Kościoła prawda o zmartwychwstaniu była podstawą ich nadziei, prawdą bardzo żywą, na której zbudowana była ich wiara chrześcijańska. Jednak ta prawda od samego początku była podważana, przez co także źle rozumiana. Sami żydzi tuż po zmartwychwstaniu dokładali starań, aby pusty grób, który jest jednym z dowodów na zmartwychwstanie, tłumaczyć faktem ukradzenia zwłok – Mt 28,11-15, tym samym zaprzeczając prawdzie o zmartwychwstaniu Jezusa.

Dlatego już w pierwotnym Kościele pojawia się problem wiary w zmartwychwstanie oraz złe jego rozumienie. Dlatego Kościół od samego początku naucza na ten temat, dowodząc prawdziwości zmartwychwstania. Św. Paweł w jednym z pierwszych swoich listów, 1 Liście do Koryntian, napisanym ok. 30 lat po zmartwychwstaniu Jezusa, wyklada bardzo dokładnie naukę o zmartwychwstaniu. 15 rozdział tego listu jest swoistą „instrukcją” dotyczącą zmartwychwstania. W niej św. Paweł wyjaśnia tę prawdę w sposób jasny i dobitny, ten fragment jest także dla nas instrukcją na temat zmartwychwstania. Oto fragment tej „instrukcji o zmartwychwstaniu”: *Jeżeli zatem głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara. (...) Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli* (1 Kor 15, 12.20).

My wierzymy w zmartwychwstanie.

Skoro prawda o zmartwychwstaniu jest tak istotna, to przyjrzyjmy się bliżej dlaczego, jest ona tak ważna dla naszej wiary i jakie są skutki zmartwychwstania dla nas jako chrześcijan.

Zmartwychwstanie stanowi przede wszystkim potwierdzenie tego wszystkiego, co sam Chrystus czynił i czego nauczał. Stąd także zmartwychwstanie Chrystusa jest *wypełnieniem* obietnic Starego Testamentu i obietnic samego Jezusa w czasie Jego życia

ziemskiego. Ponadto przez swoje Zmartwychwstanie Jezus otwiera nam dostęp do nowego życia. Wreszcie Zmartwychwstanie Chrystusa – i sam Chrystus Zmartwychwstały – jest zasadą i źródłem naszego przyszłego zmartwychwstania: "Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli... **I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni**" (KKK 615-655)

Zmartwychwstanie jest zatem potwierdzeniem prawdziwości wszystkich słów Boga, wszelkich Jego zapowiedzi wobec Ludu Bożego, Kościoła, a w nim każdego z nas. A to co jest jeszcze bardziej rewolucyjne, to pokonanie śmierci, ostatniej przeszkody na drodze do zbawienia, która dokonała się w tym misterium. „Gdyby miłość Ojca nie sprawiła, że Jezus powstał z martwych, gdyby nie zdołała przywrócić życia Jego ciału, nie byłaby miłością w pełni wiarygodną, zdolną oświecić również cienie śmierci.” pisze papież Franciszek w swojej encyklice o wierze. A stało się inaczej, **Bóg pokonał śmierć, uczynił nas swoimi braćmi i teraz będąc w pełni odkupieni, nie tylko mamy nadzieję na odpuszczenie grzechów i przemianę naszego życia na ziemi, ale przede wszystkim naszą nadzieją jest życie wieczne w przyszłości.**

Nadzieja na cielesne zmartwychwstanie zmarłych pojawia się jako wewnętrzna konsekwencja wiary w Boga, wiary w Jego zmartwychwstanie (KKK 992). Chrześcijańska nadzieja na zmartwychwstanie jest cała naznaczona doświadczeniem spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym. **My zmartwychwstaniami jak On**, z Nim i przez Niego (KKK 995).

Na koniec przyjrzyjmy się bliżej jakie jest życie po zmartwychwstaniu: Zmartwychwstały Jezus jest ukazany w ewangelii Łk jako ten, który „żyje” (Łk 24,5), jako „żyjący” (Łk 24,23). Stąd zauważamy, że zmartwychwstanie jest ściśle związane z życiem. Ale czy jest to takie samo życie jak przed zmartwychwstaniem? Przytoczmy zatem teksty z Nowego Testamentu, które nam pomogą zrozumieć tą kwestię: „*widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi.*” (Dz 2,31). Sam Jezus tak naucza o zmartwychwstaniu: *Już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania.*” (Łk 20,36). Na podstawie tych tekstów widzimy, **że ten kto zmartwychwstał już nie może umrzeć. Można mówić tutaj o niezniszczalności życia, które zmartwychwstało, czyli nam, którzy zmartwychwstaniami już nie grozi śmierć, ani jej konsekwencje, czyli wszystko co jest związane z grzechem, bólem i cierpieniem.** Zmartwychwstanie jest dla nas jedyną drogą, aby uchronić się od śmierci i jej skutków.

Wiara w tak pojęte zmartwychwstanie jest tym co nas wyróżnia, nie tylko od osób niewierzących, ale także od innych religii. Dlatego będąc świadomi tej prawdy, zastanawiamy się nad nią, w trudnych momentach naszego życia, ale nie tylko, przypominając sobie jaki jest nasz cel, że jest nim życie wieczne, życie, które jest wyzwoleniem od śmierci i jako takie nigdy się nie kończy. Tak żyjąc wypełniamy pragnienie św. Pawła:

„Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi.” (Kol 3,1)